

Доброволчеството – акт на солидарност в борбата с бедствията и пожарите

(ЕСЕ)

Бедствията и пожарите са едно от най – опасните явления, които нашата земя може да причини на хората. Те са и най – непредвидените ситуации, които могат да се случат. Но когато се случат подобни явления, тогава може да наблюдаваме най – добре реакциите на хората около нас. Да видим дали биха се притекли на помощ или ще стоят като наблюдатели отстрани.

За наше щастие винаги при тези ситуации има доброволци, които се опитват да помогнат. Тези нечовеци са ценни най – вече за пострадалите хора, които нямат средствата или възможността в този момент да се върнат отново в ежедневието, което са имали преди това.

Бедствията не винаги са причинени от природата – има и такива, които са предизвикани именно от Човека, поради несъобразяване, невнимание, разсейване, незачитане на препоръки или закони дори. Този факт е обезпокояващ, защото означава, че ние самите може да предизвикаме своя край, заради немарливостта на човека до нас. Поради това пожарите също не са предизвикани винаги от климата или обстоятелствата. Човекът има пръст във всяка една промяна на спокойствието и хармонията на останалите. Затова според мен, Той е длъжен да помогне на тези, които е засегнал с действията си пряко или непряко.

Примерите в историята на света са безбройни за най – различни бедствия и пожари, че дори и войни. Но има един елемент в тях, който няма как да подминем – а именно доброволчеството. Това да помогнеш на невинните, които не са искали да станат част от това. Не само хора, а и на самата природа да ѝ се помогне да се възстанови от последствията. Пример за солидарност е помощта, която имаше за наводнението в Мизия през 2014 година. Там след поройни дъждове, река Скът е била излязла от коритото си и наводнила над 1200 къщи и обществени сгради. Разбира се, в тази ситуация държавата е помогнала със средства за пострадалите и от страна на доброволци, които са дарявали храна, дрехи, оборудване, всичко от което се нуждае един човек.

Освен наводнения са се случвали и пожари на нашата територия. Като пожарът в Шумен, във фирма за производство на колбаси. Немало пострадали и това доказва от споменатото от мен по – горе, че от невнимание може да има огромни последствия. По-скорошно събитие беше изчезването на 12- годишния Александър и неговото търсене в продължение на девет дни. В търсенето се присъединиха множество доброволци с надеждата да намерят малкото момче. В крайна сметка то бе намерено в добро състояние от полицията. Това са примери, в които не е нужно да обвиняваме някого, за да си казваме, че

това е съдба и е нещо, което не можем да контролираме. Те са едничката ни надежда, че там някъде има все още останали добросъвестни и качествени хора и те са тези, които биха ни помогнали в такива ситуации. Това са хора с добри сърца, с чисти умове и с ведър поглед, които като ги погледнеш, дори и в момента да си в без никакви сили, те ще са там и ще ти помогнат да стъпиш на своите крака.

Бих искала повече хора да се отзовават , за да помагат на обществото, в което се намират.

Тези Нечовеци трябва да се пазят, защото ако ги изгубим, ще изгубим и себе си.

Те притежават като една суперсила, която трябва всички да се научим да изпъква на преден план в нас. Защото всички я имаме, но малцина се осмеляват да я покажат.

От А. Д., 18 години, град Сливен, Професионална гимназия по икономика „Проф. д-р Димитър Табаков”, 12 д клас